

РЕШЕНИЕ

№ 6279

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4130** по описа за **2022** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „ХЕЛП КРЕДИТ“ АД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор М. Р. С., чрез адв. Ф., срещу Решение № 979/21.03.2022 г., по а.н.х.д. № 17504/2021 г., по описа на СРС, НО, 3 с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ №38-123/02.11.2021 г. на Председателя на Държавна агенция ”Национална сигурност”, с което на касатора на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 54, ал. 1 във вр. с чл. 15, ал. 1 от ЗМИП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен при допуснати нарушения на материалния закон и несправедливост при преценка на административното наказание. Според касатора съдът погрешно е приел, че правната форма на AS T. (АС Трейдинг) с ЕИК: 38370480 отговаря на ЕООД по българското право. В представената по делото справка от търговския регистър на Д. и Г. е видно, че като правна форма на търговеца е посочено Enkeltmandsvirksomhed или Индивидуален предприемач, което отговаря на нашия Едноличен търговец. Докато дружество с ограничена отговорност е Anpartsselskab - ApS. И двете подлежат на вписване в търговския регистър и

получават CVR номер, като съдът погрешно твърди, че само дружествата имат CVR номер. В действителност CVR номер имат и ЕТ (Enkeltmandsvirksomhed) и самонаетите лица упражняващи свободна професия (Personligt ejet mindre virksomhed - РМV). В тази насока към касационната жалба представя официална информация от Централния регистър на Д. и Г. за правно-организационните форми на търговците според тяхното търговско законодателство. На следващо място се сочи, че допуснатата грешка в определянето на правната форма на кредитополучателя е довело и до неправилна квалификация на твърдяното нарушение, което от своя страна е съществено нарушение на процесуалните правила. Не се споделят и изводите на съда, че дружеството е осъществило две административни нарушения във връзка с АС трейдинг, като наказващият орган прилага чл. 18 ЗАНН разширително, което е недопустимо. Дори и да бъде прието за извършено твърдяното административно нарушение, то същото следва да се квалифицира като такова по чл. 54, ал. 1. във връзка с чл. 59, ал. 1, във връзка с чл. 15. ал. 1. Твърди се недоказаност на извършеното нарушение, както и наличието на маловажен случай. Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС и да се отмени наказателното постановление с присъждане на направените по делото.

В проведеното открито съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Ф., която поддържа жалбата и моли за отмяна на решението по развити в касационната жалба съображения.

Ответникът – Държавна агенция "Национална сигурност" /ДАНС/, чрез юрк. А., оспорва касационната жалба и моли за оставяне в сила на решението на СРС. Представя писмени бележки с доводи, обосноваващи правилността на обжалваното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище, че жалбата е неоснователна, а решението на първоинстанционния съд счита за правилно и законосъобразно.

Административен съд - София-град, Шестнадесети касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок. Разгледана по същество, е неоснователна.

Софийският районен съд е приел от фактическа страна следното:

С обжалваното НП на „ХЕЛП КРЕДИТ” АД е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв., за това, че на 20.05.2020 г. в качеството на финансова институция и задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, не е идентифицирало клиента си, който е чуждестранно юридическо лице AS T. /АС Трейдинг/, преди установяване на делови взаимоотношения, съгласно изискванията на чл. 54, ал. 1, вр. чл.15, ал.1 от ЗМИП. Сключен е индивидуален договор за потребителски кредит №202005200063 на 20.05.2020 г. в [населено място], чрез официалната интернет страница на дружеството, в размер на 9000 лева, които са изплатени на кредитополучателя на същия ден с РКО №11/20.05.2020 г. В договора, в полето за физическо лице, е попълнена информация за юридическо, което съставлява нарушение по чл. 54, ал.1, вр. чл.15, ал.1 от ЗМИП. Наказателното постановление е издадено въз основа на АУАН №ФР-10-

5049/11.08.2021 г. и констативен протокол е рег.№ФР-10-5042/11.08.2021 г.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС писмени и гласни доказателства.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП ясно и недвусмислено са описани нарушенията и обстоятелствата, при които е извършено.

В производството пред СРС жалбоподателят е поддържал, че клиентът по горепосочения договор за потребителски кредит не е юридическо лице, а е ЕТ, според представена справка за актуално състояние от държавата на регистрация, поради което е извършвал идентифицирането не на юридическо лице, а на физическо.

За да потвърди НП, съдът е приел, че в случая не става въпрос за ЕТ, т.к. от представената от дружеството справка се вижда, че има неограничено отговорен съдружник, т.е. става въпрос за вид правно образование, според терминологията на чл. 54, ал.1 от ЗМИП. Наред с това ЗМИП прави разлика при идентифицирането на юридическите лица и правни образования по чл. 54 и физическите лица по чл. 53 от ЗМИП. От друга страна дори и жалбоподателят да е приел, че AS T. /АС Трейдинг/ е ЕТ и да го е приравнил на физическо лице, то не са изисквани и съответно налични официални документи, както и документ за самоличност, за да се идентифицира физическото лице Algis Skotke, което според представената справка от централния бизнес регистър на Д. е неограничено отговорен съдружник. Приел е за безспорно установено, че дружеството е извършило административно нарушение по чл. 54, ал. 1 изр. 1 вр. с чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, като правилно АНО е приложил санкционната норма на чл. 116, ал. 1, т. 3 от с.з. и е наложил минималното наказание – имуществена санкция от 5000 лева.

Касационната инстанция намира обжалваното решение за правилно.

Неоснователно е възражението свързано с определената правната форма на кредитополучателя, който според касатора е ЕТ, а не търговец юридическо лице. В тази връзка е представена извадка от Централния бизнес регистър на Д. /л. 31/, от която се установява, че правната форма на AS T. е Едноличен търговец, като начална дата на създаване е посочена 01.02.2017 г. и с дата на прекратяване - 04.11.2019 г., т.е. към датата на сключване на договора за потребителски кредит - 20.05.2020 г. ЕТ е било прекратено. Така представената справка не доказва каква е била правната форма на кредитополучателя към датата на нарушението. От друга страна името AS T. не отговаря на име на физическо лице, а по-скоро на правно образование. Малко по-надолу в справката, каквито са и констатациите и на СРС е посочен неограничено отговорен съдружник с имена Algis Skotke, което също говори за вид правно образование, а не за търговец физическо лице. Най-голямо впечатление обаче прави, че в разясненията за регистъра е посочено, че физическите лица имат CPR номер (Централен регистър на физическите лица), а дружествата имат CVR номер. В случая е посочено, че AS T. има CVR номер 38370480, който фигурира и в договора за потребителски кредит, така и в приложената по делото екранна снимка от специализирания софтуер на дружеството – касатор, поради което настоящият касационен състав намира, че в случая категорично се става въпрос за друго правно

образуване по смисъла на чл. 54, ал. 1 ЗМИП, като идентифицирането на му следва да се извърши чрез представяне на оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуалното му състояние и заверено копие от учредителния договор, учредителния акт или от друг документ, необходим за установяване на данните по ал. 4. От друга страна ал. ал. 3 на същата норма предвижда, че при идентифицирането на юридически лица и други правни образувания лицата по чл. 4 са длъжни да установят структурата на собственост, управление и контрол на клиента - юридическо лице или друго правно образуване, като се събират данни за: 1. наименованието; 2. правноорганизационната форма; 3. седалището; 4. адреса на управление; 5. адреса за кореспонденция; 6. (изм. - ДВ, бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.) актуалния предмет на дейност и целта и характера на деловите взаимоотношения или на случайната операция, или сделка; 7. срока на съществуване; 8. контролните органи, органите на управление и представителство; 9. вида и състава на колективния орган на управление; 10. основното място на търговска дейност, а когато в документите по ал. 1 и 2 не се съдържат данните по ал. 4, събирането им се извършва чрез представяне на други официални документи /чл. 54, ал. 5 ЗМИП/.

По делото за удостоверяване на извършената от касатора идентификация на клиента е налична само горепосочената екранна снимка от специализирания му е софтуер, като липсват документите визирани в чл. 54, ал. 1 от ЗМИП. По тези съображения обоснован е изводът на СРС за доказаност на визираното в НП нарушение. Наред с това касационният състав счита за неоснователно възражението на дружеството, че е наказано два пъти за едно и също нарушение, тъй като с друго НП била ангажирана отговорността му за нарушение по чл. 59, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП. Разпоредбата на чл. 54, ал. 1 от ЗМИП предвижда, че идентифицирането на юридически лица и други правни образувания се извършва чрез представяне на оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуалното им състояние и заверено копие от учредителния договор, учредителния акт или от друг документ, необходим за установяване на данните по ал. 4, тоест тук се визира задължението за това как трябва да се идентифицира самото юридическо лице, с което е бил сключен договорът за потребителски кредит, а чл. 59, ал. 1 от ЗМИП посочва допълнително задължение за идентифициране освен на юридическото лице и на всяко физическо лице, което е действителен собственик на клиента - юридическо лице и как се извършва това идентифициране. Следователно се касае за две отделни и самостоятелни задължения - идентифициране на юридическото лице, с което е бил сключен договорът за потребителски кредит и отделно идентифициране на всяко физическо лице, което е действителен собственик на клиента - юридическо лице, с което е бил сключен договорът за потребителски кредит. С оглед на това е неоснователно възражението, че се касае за едно единствено нарушение. Налице е неизпълнение на две отделни и самостоятелни задължения, поради което правилно е ангажирана отговорността на дружеството за две отделни нарушения.

На следващо място касационният състав счита, че не са налице предпоставките за приложимост на чл. 28 ЗАНН. В конкретния случай нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с обезпечаването на прозрачността при движение на финансови потоци в кредитната сфера - съставляваща съществен елемент от стопанския живот в страната, поради което следва да се приеме, че обществената

опасност на това бездействие се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред и не представлява маловажен случай.

От изложеното до тук следва, че като е потвърдил обжалваното пред него наказателно постановление районният съд е постановил валиден, допустим и правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. А., които се определят в размер на 80 лева на основание чл. 37 ЗПП във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 979/21.03.2022 г. по нахд № 17504/2021 г. на СРС, НО, 3 с-в.

ОСЪЖДА „ХЕЛП КРЕДИТ” АД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор М. Р. С., да заплати на Държавна агенция "Национална сигурност", сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.